[1964]7 ఎస్ సి ఆర్ 800

1964, ఏప్రిల్, 17

అంబాప్రసాద్

v.

అబ్దుల్ నూర్ ఖాస్, ఓఆర్ఎస్.

[ఎం. హిదయతుల్లా మరియు ఎస్. రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.]

యు.పి. జమీందారీ రద్దు మరియు భూసంస్కరణల చట్టం, 1950, పేజీ 20-వివరణ II నుండి 20-1356ఎఫ్ కోసం ఖాస్రాలో ప్రవేశం ఆధారంగా ఆక్రమణదారుడు స్వాధీనానికి దావా వేయాలి-ప్రవేశ తేదీకి ముందు సరిదిద్దబడలేదు-దాని ప్రభావం-తరువాత ప్రవేశం సరైనదా అని ప్రశ్నించాలా-పిటిషనర్ వాస్తవ స్వాధీనాన్ని నిరూపించాల్సిన అవసరం ఉందా?

1953 అక్టోబర్ 10న ప్రతివాదులు యూపీ జమీందారీ నిర్మూలన చట్టంలోని సెక్షన్ 232, భూసంస్కరణల చట్టం 1950లోని సెక్షన్ 20 కింద సబ్ డివిజనల్ అధికారి ముందు పిటిషనర్ పై దావా వేశారు. రద్దు చట్టం అమల్లోకి రాకముందు అప్పీలుదారుడు (అంబా ప్రసాద్) జమీందారుగా ఉండేవాడు. వివాదాస్పద భూమి.. 1356 ఫస్లీ సంవత్సరానికి సంబంధించి ఖాస్రాలోని కాలమ్ 23 (ఇతర) లో వివాదాస్పద భూమిని ఆక్రమించిన వ్యక్తులుగా ప్రతివాదుల పేర్లు నమోదు చేయబడ్డాయి. 1356 ఫస్లీలో ఖాస్రాలో వివాదంలో ఉన్న పొలాల్లో ఆక్రమణదారులుగా నమోదు చేసినందున నిర్మూలన చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం ఆదివాసీ హక్కులు ఉన్నాయని ప్రతివాదులు పేర్కొన్నారు. ప్రతివాదుల సాధారణ కేసు: (1) సూట్ భూమి తమ ఆధీనంలో ఉందని (2) 1948 జూన్ 30 తర్వాత పిటిషనర్ చేత తొలగించబడ్డారని, (3) వారు 1356 ఎఫ్ లో ఆక్రమణదారులుగా నమోదు చేయబడినందున వారు వాస్తవ స్వాధీనాన్ని రుజువు చేయాల్సిన అవసరం లేదు. 1949 జూలై 1 తర్వాత మోసపూరితంగా ఎంట్రీ ఇచ్చారని

పిటిషనర్ కేసు. టిహెచ్ 1'5ఇ సూట్లను సబ్ డివిజనల్ అధికారి తోసిపుచ్చారు. అప్పీలుపై అడిషనల్ కమిషనర్ ప్రతివాదులు ఆదివాసీ హక్కులను పొందారని పేర్కొన్నారు. ఈ ఉత్తర్వులకు వ్యతిరేకంగా అంబా ప్రసాద్ (పిటిషనర్) రెవెన్యూ బోర్డుకు అప్పీల్ చేశారు. ఈ అప్పీళ్లను రెవెన్యూ బోర్డు కొట్టివేసింది. దీంతో పిటిషనర్ ఈ హైకోర్టులో అప్పీళ్లు దాఖలు చేశారు.

1) రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 20 (యుపి జమీందారీ రద్దు, భూసంస్కరణల చట్టం) ప్రకారం 1952 జూలై 1 తర్వాత ఒక వ్యక్తి అధివాసిగా కొనసాగుతాడు. ఒకవేళ అతడు తన ఆధీనంలో ఉంటే లేదా జూన్ 30 తర్వాత ఖాళీ చేయించబడితే, HMS. 1948 జూన్ 30 తర్వాత ఆయనను ఖాళీ చేయించినట్లయితే, దానికి విరుద్ధంగా ఏదైనా ఉత్తర్వు లేదా ఆజ్ఞ ఉన్నప్పటికీ అతను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి అర్హుడు.

(2) నిర్మూలన చట్టంలోని 20వ అధ్యాయంలో "ఆక్రమణదారులుగా నమోదు చేయబడినవారు" అనే పదాలు 1356 ఫాస్లీ (1-7-48 నుండి 30-6-49 వరకు) ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలో నివాసులుగా నమోదు చేయబడిన వ్యక్తులను సూచిస్తాయి. అలాంటి వారిలో మధ్యవర్తి ఉండరు. "ఆక్రమణదారుడు" అనే పదానికి భూమిని స్వాధీనంలో ఉన్న వ్యక్తి లేదా నిజమైన ఆనందం అని అర్థం. మధ్యవర్తిత్వ స్వాధీనము (మధ్యవర్తిత్వ యజమాని తరఫున తక్షణ యజమాని కలిగి ఉన్న చోట తప్ప) ఎటువంటి ప్రయోజనము లేదు.

(iii) ఖస్రాలో ప్రవేశం సరైనదనే అభ్యర్థనను లేవనెత్తడానికి పిటిషనర్ కు అర్హత లేదు, ఎందుకంటే రద్దు చట్టంలోని 20వ సెక్షన్ కు వివరణ (ii) ప్రకారం గడువు తేదీకి (1-7-52) ముందు ప్రవేశం సరిచేయబడలేదు.

(4) 1356 ఫస్లీ సంవత్సరానికి ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలోని ఎంట్రీలపై అధివాసి అనే బిరుదు ఆధారపడి ఉంటుంది. రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం అసలు స్వాధీనానికి రుజువు అవసరం లేదు. అందువల్ల, సెక్షన్ 20 1356 ఎఫ్ లోని ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలోని రికార్డును ఆమోదించడం

ద్వారా లేదా జూలై 1, 1952 కంటే ముందు దాని దిద్దుబాటు ద్వారా వివాదాస్పద స్వాధీనానికి సంబంధించిన విచారణలను తొలగిస్తుంది.

అప్పర్ గంగా షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ వర్సెస్ ఖలీల్-ఉ-రెహమాన్, {1961] 1 ఎస్.సి.ఆర్. 564, ప్రస్తావించబడింది.

లాలా నానక్ చంద్ వి. బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ, యు.పి., 1955 ఎ.ఎల్.జె.408, రామ్ దులార్ సింగ్ వర్సెస్ బాబు సుఖ్ రామ్, 1963 ఎ.ఎల్.జె. భోప్ అండ్ ఎ.ఎన్.ఆర్., 1963 ఎ.ఎల్.జె. 288 మరియు సుగ్రీవ వి. 1963 ఎ.ఎల్.జె. 17 (రెవ్.), ఆమోదించబడింది.

సివిల్ అప్పీలేట్ జువా1ఎస్: సివిల్ అప్పీల్స్ నెంబర్లు 680 నుంచి 682 వరకు 1963. 1958-59 నాటి పిటిషన్ నంబర్లు 203 నుండి 205 వరకు యుపి రెవెన్యూ బోర్డు ఫిబ్రవరి 8, 1960 నాటి తీర్పు మరియు డిక్రీ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీళ్లు.

పిటిషనర్ తరఫున జె.పి.గోయల్ (అన్ని అప్పీళ్లలో).

బ్రిజ్బన్స్ కిశోర్, రమేష్ బి.సక్సేనా ప్రతివాదులకు 1 నుంచి 3 వరకు (అన్ని అప్పీళ్లలో).

ఏప్రిల్ 17, 1964. హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

హిమాయత్తుల్లా, జె.- ఈ తీర్పు 1963 నాటి సి.ఎ. 681 రద్దును కూడా నియంత్రిస్తుంది. ఇవి 1960 ఫిబ్రవరి 3న మూడు అప్పీళ్లను పరిష్కరిస్తూ యూపీ రెవెన్యూ బోర్డు జారీ చేసిన ఉమ్మడి ఉత్తర్వులపై ఈ కోర్టు స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా వచ్చిన అప్పీళ్లు. 1963 నాటి సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 682 (రాజీ పడినప్పటి నుంచి) కూడా ఇదే నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకించింది. ఉత్తరప్రదేశ్ జమీందారీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణల చట్టం, 1950 అమల్లోకి రాకముందు బులంద్ జిల్లాలోని రోండా, పరగణ, తహసీల్ ఖుర్జా గ్రామాలకు జమీరిదార్ గా ఉన్న అంబా ప్రసాద్ అనే వ్యక్తి ఈ ప్రతి అప్పీళ్లలోనూ పిటిషనర్ గా ఉన్నారు. వ్యతిరేక పక్షాలు (ఈ తీర్పులో సమాధానమిచ్చే ప్రతివాదులుగా పేర్కొనబడతాయి) 1356 సంవత్సరానికి ఖాస్రాలోని కాలమ్ 23 (ఇతర) లో

పేర్లు నమోదు చేయబడిన వ్యక్తులు, ఆక్రమణలో ఉన్న వ్యక్తులు మరియు ప్రవేశం కారణంగా, వివాదంలో ఉన్న పొలాలలో నమోదు చేయబడిన ఆక్రమణదారులుగా మరియు నిర్మూలన చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం పొలాలలో అధివాసి హక్కులను కలిగి ఉన్నారని పేర్కొన్నారు. వివాదంలో ఉన్న అంశం చాలా సంకుచిత దిక్సూచిలో ఉన్నట్లు కనిపించినప్పటికీ, ఈ ప్లాట్లకు సంబంధించి వ్యాజ్యాల చరిత్ర సుదీర్ఘమైనది. దురదృష్టవశాత్తూ అప్పీళ్లలోని వాదనలకు నిజమైన కొలమానం పొందాలని చెప్పాలి.

ఖాస్రాలో కౌలుదారులు '*బిలా తసిఫా లాన్*'గా తమ పేర్లు నమోదైనందున ప్రస్తుతం వివాదంలో ఉన్న పొలాల నుంచి బహిష్కరించాలని, నష్టపరిహారం చెల్లించాలని అంబా ప్రసాద్ 1939 యు.పి కౌలు చట్టం 180వ సెక్షన్ కింద రెండు దావాలు వేశారు. ఈ వ్యాజ్యాలను ట్రయల్ జడ్జి, అంబా ప్రసాద్ అప్పీలుతో కొట్టివేశారు. 1943 నవంబరు 30న కమీషనర్ విఫలమయ్యాడు. దీంతో అంబా ప్రసాద్ యూపీ రెవెన్యూ బోర్డుకు అప్పీల్ చేసి విజయం సాధించారు. బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ, యుపి యొక్క ఉత్తర్వు మార్చి 19, 1949 నాటిది (అంశం నెం. 25). అప్పటికే మహమ్మద్ అలీ మరణించగా, అతని తరఫున ఫయాజాలీ అనే వ్యక్తి, మరో ఆరుగురు ఉన్నారు. శ్రీఫన్ కూడా మరణించాడు మరియు అతని తరఫున అబ్దుల్ సత్తార్ అలియాస్ చున్నా ఖాన్ అనే వ్యక్తి మరియు మరో ఇద్దరు ప్రాతినిధ్యం వహించారు. రెవెన్యూ బోర్డు నిర్ణయం ఫలితంగా 1357 ఫస్లీ సంవత్సరం ప్రారంభమైన రోజు 1949 జులై 1 న పొలాలను అంబా ప్రసాద్ కు అప్పగించారు. ఈ రికార్డులో దఖా/నామాలు ఐటమ్ నెం.44 మరియు 45 మరియు ఫీల్డ్ నెంబరు 427/2, 428/2, 429, 430 మరియు 380 (ఐటమ్ నెం.441 మరియు ఫీల్డ్ నెం.416, 418/1 మరియు 418/2(ఐటమ్ నెం.45) లను పేర్కొన్నాయి.

పొలాలను స్వాధీనం చేసుకున్న వెంటనే అంబా ప్రసాద్ 145 సెక్షన్, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద ఫయాజాలీ, అబ్దుల్ సత్తార్ తదితరులపై అనుప్షహర్ సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ ముందు జనవరి 13న విచారణ ప్రారంభించాల్సి ఉంది. 1951లో అంబా ప్రసాద్ (అంశం నెం.28)కు అనుకూలంగా ఈ విచారణలు ముగిశాయి. సెషన్స్ జడ్జి బులంద్ షహర్ అలహాబాద్ హైకోర్టు ఉత్తర్వులను రద్దు

చేయాలని సిఫారసు చేసినప్పటికీ హైకోర్టు జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరించింది. హైకోర్టు ఉత్తర్వులు 1951 అక్టోబర్ 20న (అంశం నెం.29) ఉన్నాయి. దీంతో అంబా ప్రసాద్ సెక్షన్ 218 కింద ప్రాసిక్యూషన్ ప్రారంభించారు. రెవెన్యూ పత్రాల్లో తప్పుడు నమోదులు చేశారని ఆరోపిస్తూ బుక్సాకు వ్యతిరేకంగా భారతీయ శిక్షాస్మృతి/ మేజిస్ట్రేట్, 1 వ తరగతి, బులంధ్షహర్ జూలై 24, 1950 నాటి తన ఉత్తర్వు ద్వారా (ఐటమ్ నెం. 26) అతన్ని నిర్దోషిగా విడుదల చేశారు. అంబా ప్రసాద్ దాఖలు చేసిన ఉత్తర్వులను పునఃసమీక్షించాలంటూ దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను 1950 అక్టోబర్ 10న బులంద్ షహర్ సెషన్స్ జడ్జి తోసిపుచ్చారు (అంశం నెం.27).

సెక్షన్ 145, క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కింద విచారణ పెండింగ్ లో ఉన్న సమయంలో ఈ రంగాలు ఆగస్టు 23, 1949 (1358 ఎఫ్.జె నుండి నవంబర్ 6, 1951 (1359-ఎఫ్) వరకు అటాచ్ మెంట్ లో ఉన్నాయి. జప్తులో ఉన్న పొలాల పంటలు పిటిషనర్లకే చెందుతాయని ప్రకటించాలని ఖుర్జాలోని మున్సిఫ్ కోర్టులో రెండు దావాలు వేశారు. ఒక దావా (1951లో 97) అబ్దుల్ నూర్ ఖాన్ మరియు ఇతరులు (ప్రతివాదులకు సమాధానం ఇస్తూ) దాఖలు చేయగా, మరొకటి (1952 లో 67) సర్ఫరాజ్ అలీ బేగ్ మరియు మరో 8 మంది దాఖలు చేశారు (1963 సి. ఎ. 682 లో ప్రతివాదులు రాజీ పడిన తరువాత). అంబా ప్రసాద్ పై ఈ దావాలు వేయడంతో పాటు పిటిషనర్లు ఈ మేరకు భూములను తమ ఆధీనంలో ఉంచుకున్నట్లు పేర్కొన్నారు. సంబంధిత సంవత్సరాల ఖస్రాస్ యొక్క వ్యాఖ్యల కాలమ్ లో. ఈ దావాలు వరుసగా ఆగస్టు 9, 1952 మరియు ఆగస్టు 8, 1953 లో విఫలమయ్యాయి (అంశాల సంఖ్య 30 మరియు 32 ద్వారా). సెక్షన్ 107 కింద విచారణ జరిగినట్లు తెలుస్తోంది. ఎ. నూర్ఖాన్ మరియు ఇతరులపై క్రిమినల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ కూడా బులంధ్షహర్ 1 వ తరగతి మేజిస్ట్రేట్ ముందు ప్రారంభించబడింది మరియు వారు శాంతిని కాపాడటానికి కట్టుబడి ఉన్నారు. ఈ కేసు ఫైలుపై 1953 ఫిబ్రవరి 24న వారి దరఖాస్తును పునఃసమీక్షలో కొట్టివేస్తూ బులంద్ షహర్ సెషన్స్ జడ్జి ఇచ్చిన ఉత్తర్వు (అంశం నెం.31) ఉంది.

సిర్దార్ హక్కుల ప్రకటనకు, 180/2 ఐబీఐడీ కింద వంశపారంపర్య హక్కులు పొందేందుకు 1951 నవంబర్ 6న సర్ఫరాజ్ అలీ తదితరులపై ఉత్తరప్రదేశ్ కౌలుదారీ చట్టం 1939లోని సెక్షన్ 61, 183, సెక్షన్ 183 కింద మూడు దావాలు వేశారు. అంబా ప్రసాద్ పై 1953 జులై 14న అనుప్ షహర్ జ్యుడీషియల్ ఆఫీసర్ ఈ దావా వేశారు. జులై 1, 1949 నాటి దక్లియాల్దేహి పిటిషనర్లను ప్రభావితం చేయలేదని, వారు స్వాధీనంలో ఉన్నట్లు చూపించబడినందున వారు విజయం సాధించడానికి అర్హులని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు (అంశం నెం. 33). అంబా ప్రసాద్ అప్పీల్ దాఖలు చేయగా మీరట్ డివిజన్ కమిషనర్ 1954 ఏప్రిల్ 1న (ఐటమ్ నెం.35) ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ద్వారా నిర్ణయాన్ని మార్చుకున్నారు. 1955 సెప్టెంబరు 17న (అంశం నెం.38) పిటిషనర్ల అప్పీలును కూడా రెవెన్యూ బోర్డు తోసిపుచ్చింది.

అక్టోబర్ 1, 1953న ఈ రెండు అప్పీళ్లలో సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులు రెండు దావాలు దాఖలు చేయగా, 1963 నాటి సి.ఎ.నెం.682లో ప్రతివాదులు మూడో దావా వేశారు. ఉత్తరప్రదేశ్ జమీందారీ నిర్మూలన, భూసంస్కరణల చట్టంలోని సెక్షన్ 2,32,120 ప్రకారం ఈ కేసులు నమోదయ్యాయి. ఈ దావాలతోనే మేము అప్పీళ్లలో ఆందోళన చెందుతున్నాం. అంబా ప్రసాద్ పై అయూబ్ అలీఖాన్, అబ్దుల్ సత్తార్ ఖాన్ తదితరులు అబాలిషన్ యాక్ట్ సెక్షన్ 232/20 కింద రెండు కేసులు దాఖలు చేశారు. ఆ వ్యాజ్యాలలో ప్రతివాదులుగా సర్ఫరాజ్ అలీ తదితరులను చేర్చారు. ఈ రెండు దావాల్లోని వాదనలు 1954 డిసెంబర్ 28, 1954 డిసెంబర్ 20 (అంశాలు సంఖ్యలు 36, 38) నాటివి. 1955 మే 6న ఖుర్జా సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ వీరిని డిస్మిస్ చేశారు. మీరట్ అదనపు కమిషనర్ 1950 జనవరి 30న హాజరు కాకపోవడంతో అప్పీళ్లను తోసిపుచ్చారు (అంశం నెం.39).

1958 సెప్టెంబరు 4 న సబ్ డివిజనల్ అధికారి ఖుర్జా కంపానియన్ అప్పీల్ లో ప్రతివాదులు మరియు ప్రతివాదులు దాఖలు చేసిన మూడు దావాలను తోసిపుచ్చారు. ఈ దావాలలో ప్రతివాదులు 1355 ఎఫ్, 1356 ఎఫ్, 1357 ఎఫ్, 1358 ఎఫ్ మరియు 1359 ఎఫ్ యొక్క ఖ్లాస్రాల నుండి సేకరించిన సారాలపై ఆధారపడి ఉన్నారు. అయితే, ఈ భూములు 1949

ఆగస్టు 23 నుంచి (358 ఎఫ్ నుంచి నవంబర్ 6, 1959 (1359ఎఫ్) వరకు జప్తులో ఉన్నాయి మరియు 1358 ఎఫ్ మరియు 1359 ఎఫ్ సంవత్సరాల్లో ప్రతివాదుల ఆధీనంలో లేవు. ఈ విషయాన్ని మీరట్ డివిజన్ కమిషనర్ 1954 ఏప్రిల్ 1న ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల్లో గమనించి 1355ఎఫ్, 1356ఎఫ్ లోని ఎంట్రీలపై అనుమానాలు వ్యక్తం చేశారు. సబ్ డివిజనల్ అధికారి కూడా ఇదే పంథాను అవలంబించి, 1355 ఎఫ్ తరువాతి సంవత్సరాల్లో ఈ ఎంట్రీ వ్యాఖ్యల కాలమ్ లో కాకుండా కేవిల్ డబ్ల్యూఎస్ ఆర్ లోని 6వ కాలమ్ లో చోటు దక్కి ఉండేదని పేర్కొన్నారు. 1355 ఎఫ్, 1356 ఎఫ్ ఎంట్రీలు నమ్మశక్యంగా లేవని, సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులు ఆదివాసీ హక్కులను పొందలేదని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు. మీరట్ అడిషనల్ కమిషనర్ 1959 ఏప్రిల్ 19న నిర్ణయాన్ని మార్చుకుని తీర్పు వెలువరించారు. కమిషనర్ ముందు సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులు తాము 1356-ఎఫ్ లో నమోదు చేయబడినందున వారు వాస్తవ స్వాధీనాన్ని రుజువు చేయాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొన్నారు. ఈ వాదనను అంబా ప్రసాద్ తరఫు న్యాయవాది అంగీకరించినట్లు తెలుస్తోంది. భూరికార్డుల మాన్యువల్ లోని 87వ పేరాకు అనుగుణంగా ఈ ఎంట్రీలు లేవని, గతంలో దాఖలైన వ్యాజ్యంలో అవి నకిలీవని మాత్రమే ఆయన వాదించారు. అయూబ్ అలీఖాన్, అబ్దుల్ సత్తార్ కేసుల్లో వారు భాగస్వాములుగా ఉన్నప్పటికీ ఆ దావాల్లో వారు ఆదివాసీ హక్కులను పొందనందున ప్రతివాదులను రెస్ జ్యుడీషియల్ సూత్రం నిషేధించిందని ఆయన పేర్కొన్నారు.

1954 ఏప్రిల్ 1న ఈ ఎంట్రీలు నకిలీవని కమిషనర్ అనుమానించారని, అయితే ఇది 1952 జులై 1 తర్వాత అని, అందువల్ల ఈ కేసు రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 20(బి)లోని 2, 3 వివరణలకు వెలుపల ఉందని కమిషనర్ పేర్కొన్నారు. అందువల్ల 1949 ఏప్రిల్ 30కి ముందు అంటే దఖల్దేహికి ముందే నిబంధనల ప్రకారం పూర్తయినందున ఎంట్రీలను విస్మరించలేమని కమిషనర్ అభిప్రాయపడ్డారు. సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులు (తనకంటే ముందు పిటిషనర్లు) ఆదివాసీ హక్కులను పొందారని ఆయన అభిప్రాయపడ్డారు.

అంబా ప్రసాద్ రెవెన్యూ బోర్డుకు విజ్ఞప్తి చేశారు. 1960 ఫిబ్రవరి 8న ఆయన అప్పీలును బోర్డు కొట్టివేసింది. ఈసారి అంబా ప్రసాద్ తరఫు న్యాయవాది ఎంట్రీ జరిగిందని అంగీకరించారు, కానీ ఇది 1949 జూలై 1 తర్వాత మోసపూరితంగా జరిగిందని వాదించారు మరియు లేఖ్ పాల్ ప్రాసిక్యూషన్ కు సూచించారు. వెస్టింగ్ తేదీకి ముందు ఎంట్రీని సరిదిద్దాలని ఎలాంటి ఆదేశాలు లేవని, భారతీయ శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 218 ప్రకారం లేఖ్ పాల్ ను నిర్దోషిగా విడుదల చేసినట్లు రెవెన్యూ బోర్డు పేర్కొంది. సెక్ష 2 నుంచి సెక్షన్ 20 వరకు ఇచ్చిన వివరణ ప్రకారం ఎంట్రీలను సరిచేయకపోవడంతో రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 20(బి)లోని షరతులు సంతృప్తికరంగా ఉన్నాయని భావించి అప్పీలును కొట్టివేశారు.

అంబా ప్రసాద్ తరఫున గోయల్ వాదనలు వినిపిస్తూ ఈ వ్యాజ్యాలను రీస్ జ్యుడిషియల్ నిషేధించిందని వాదించారు. గతంలో అయూబ్ అలీఖాన్, అబ్దుల్ సత్తార్ తదితరులు దాఖలు చేసిన వ్యాజ్యాలలో ప్రతివాదులను ప్రతివాదులుగా చేర్చారని, వారు ఆదివాసీ హక్కులను పొందారని, వారు అలాంటి అభ్యర్థనను లేవనెత్తనందున ఇప్పుడు దానిని లేవనెత్తలేమని ఆయన వాదించారు. ఈ వాదనను మేం అంగీకరించం. అయూబ్ అలీఖాన్, అబ్దుల్ సత్తార్ లు దావా వేయకముందే ప్రతివాదులు ఈ దావాలు దాఖలు చేశారు. అయూబ్ అలీఖాన్, అబ్దుల్ సత్తార్ దాఖలు చేసిన పిటిషన్లలో సాంకేతిక లోపం కారణంగా వాటిని కొట్టివేశారు. అప్పీలు కూడా హాజరుకాకపోవడంతో కొట్టివేశారు. చివరగా, సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులు మరియు అంబా ప్రసాద్ సహా ప్రతివాదులు మరియు ఒకరిని విచారించాల్సిన అవసరం ఉన్నప్పటికీ వారి మధ్య ఎటువంటి సమస్యను విచారించలేదు లేదా నిర్ణయించలేదు.

సమాధానం ఇచ్చే ప్రతివాదులు తమ ఆధీనంలో ఉన్నారని చూపించాలని, వివరణ 1 నుంచి సెక్షన్ 20 ప్రకారం 1948 జూన్ 30 తర్వాత వారిని ఖాళీ చేయించారని గోయల్ వాదించారు. ఈ షరతులను వారు నెరవేర్చడం లేదని ఆయన పేర్కొన్నారు. సమాధానం ఇచ్చే ప్రతివాదులు తమ స్వాధీనాన్ని రుజువు చేయాల్సిన అవసరం లేదని కింద ట్రిబ్యునళ్ల ముందు అంబా ప్రసాద్ తరఫున ఇచ్చిన రాయితీని ఉపసంహరించుకోవాలని గోయల్ కోరుతున్నారు.

రెవెన్యూ ట్రిబ్యునళ్లకు కట్టుబడే అలహాబాద్ హైకోర్టు తీర్పులు ఉన్నందునే ఈ రాయితీ ఇచ్చామని ఆయన చెప్పారు. ఈ తీర్పులను పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని, 1356 ఎఫ్ అస్లీలో ఆ స్వాధీనాన్ని రుజువు చేయాలని ఆయన కోరారు. యూపీ ల్యాండ్ రెవెన్యూ చట్టంలోని సెక్షన్ 28, 33 ప్రకారం ఖస్రా, ఖతౌనీల్లో కూడా ఎంట్రీలు చేయాలని, ల్యాండ్ రికార్డ్ మాన్యువల్ లోని 87వ పేరాగ్రాఫ్ ఆధారంగా సమాధానాలు ఇచ్చిన ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా ఎంట్రీలు సక్రమంగా లేవని వాదించారు. ఈ వాదనలు చాలా ఉన్నట్లు కనిపించినప్పటికీ వాస్తవానికి రెండు. మొదటిది ప్రవేశాన్ని ప్రశ్నిస్తుంది, రెండవది రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రకారం అధివాసి హక్కులను క్లెయిమ్ చేయడానికి రికార్డు సరైనదే అయినప్పటికీ సమాధానం ఇచ్చే ప్రతివాదుల హక్కును ప్రశ్నిస్తుంది. వాటిని విడివిడిగా పరిశీలిస్తాం.

ఈ ఎంట్రీలు క్రమం తప్పకుండా జరిగాయా అనేది మొదటి ప్రశ్న. మరికొన్ని ప్రొసీడింగ్స్ లో రెవెన్యూ ట్రిబ్యునళ్లు వీరిని అనుమానించాయని, భారతీయ శిక్షాస్మృతి సెక్షన్ 218 ప్రకారం లేఖ్పాను కూడా ప్రాసిక్యూట్ చేశారని పేర్కొన్నారు. అయితే, ఈ ప్రొసీడింగ్స్ లో ఎంట్రీలు నకిలీవని రుజువు కాలేదు. లేఖ్ పాల్ ను డిశ్చార్జ్ చేశారు మరియు అదనపు కమిషనర్ ఇక్కడ ఇలా నిర్వహించారు:

> "వ్యాఖ్యల కాలమ్ లో ఎంట్రీ ఇవ్వడం ద్వారా నిజాయితీ లేని లేదా అసంబద్ధమైన ఎంట్రీని ఆపాదించడం కూడా సాధ్యం కాదు. శ్రీ అంబా పసద్ పట్వారీపై క్రిమినల్ కేసు నమోదు చేసినట్లు తెలుస్తోంది, అయితే పిటిషనర్లకు అనుకూలంగా చేసిన వ్యాఖ్యలలో ఎంట్రీలు చేసిన తరువాత ఇది జరిగింది. 1356లో ప్రతివాది తరఫు న్యాయవాది ప్రస్తావించిన తీర్పుల్లోని వ్యాఖ్యలను తోసిపుచ్చలేం. శ్రీ మహమ్మద్ అలీ, శ్రీమతి షరీఫాన్ లు యజమానులుగా ఉన్నారని, వారు తమ వాటాను ప్రస్తుత ప్రతివాదులతో తాకట్టు పెట్టారని, శ్రీ అంబా ప్రసాద్ విమోచన ఈక్విటీని కొనుగోలు చేసి వాటాను విభజించారని తెలుస్తోంది. అంబా ప్రసాద్, మహమ్మద్ అలీ, శ్రీమతి షరీఫాన్ ల మధ్య హైకోర్టు వరకు వ్యాజ్యాలు జరిగాయి. శ్రీ అంబా ప్రసాద్ తదితరులు శ్రీమతి షరీఫాన్ మరియు శ్రీ

మహమ్మద్ అలీలపై సెక్షన్ 180 కింద దావా వేశారు మరియు ఇది 19-3-49 న రెండవ అప్పీలులో తీర్పు ఇవ్వబడింది. స్వాధీనం[మార్చు] 1-7-1949 న డిక్రీ అమలులో ఇవ్వబడింది. నిబంధనల ప్రకారం 1356 ఫాస్లీలకు సంబంధించిన ఖాస్రా 1950 జూలై 31వ తేదీకి ముందే డిపాజిట్ చేయబడి ఉండవచ్చు, కానీ ఖాస్రాల్లో ఎంట్రీలు 1949 ఏప్రిల్ 30 వరకు పూర్తి చేయాల్సి ఉంది".

భూరికార్డుల మాన్యువల్ లోని 87వ పేరాగ్రాఫ్ ఆధారంగా ఖాస్రాలోని కాలమ్ 5లో పేర్లు నమోదైన వ్యక్తుల అనుమతి లేకుండా భూమిని ఆక్రమించుకున్న వ్యక్తుల పేర్లను కాలమ్ 6లో నమోదు చేసి ఉండాల్సిందని, కానీ కాలమ్ 6ను దాటేశారని గోయల్ వాదించారు. ఏదేమైనా, ఒక కౌలుదారుడు తన కౌలు బాధ్యతను విడిచిపెట్టకుండా పొరుగును విడిచిపెట్టినప్పుడు, అది చెల్లినందున అతని కౌలు చెల్లించడానికి బాధ్యత వహించే వ్యక్తి మరియు అటువంటి ఏర్పాటు చేసిన భూమి యజమానికి లిఖితపూర్వక నోటీసు ఇవ్వకుండా, లేఖ్వాల్ 'ఖబీజ్' అనే పదానికి ముందు వ్యాఖ్యల కాలమ్లో నిజమైన సాగుదారు పేరును చూపించాల్సి ఉంటుంది (పేరా 85(సి)). ఆ విధంగా ఎంట్రీ ఉంది మరియు ఈ కేసు యొక్క రికార్డులో ఏమీ లేదు, దీని బలం ఆధారంగా 1356 ఎఫ్ లో ఎంట్రీ క్రమం తప్పకుండా చేయబడలేదని చెప్పవచ్చు. ఒకవేళ అది తప్పైతే అంబాప్రసాద్ సరిదిద్దుకోవాల్సింది కానీ ప్రవేశంపై ఉన్న సందేహాలను రద్దు చట్టంలోని సెక్షన్ 3 నుంచి సెక్షన్ 20 వరకు ఉన్న విధంగా సరిదిద్దారని చెప్పలేం.

అందువల్ల 1356 ఎఫ్ లో సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులను 'ఖాబిజ్'గా నమోదు చేశారనడంలో సందేహం లేదు. వారు 'ఖాబిజ్' అయితే 1948 జూన్ 30 తర్వాత వాటిని తొలగించారనడంలో సందేహం లేదు. అంబా ప్రసాద్ స్వాధీనం 1949 జూలై 1 కంటే ముందు ప్రారంభం కాలేదు. ఈ రెండు తేదీల మధ్య సమాధానమిచ్చిన ప్రతివాదులకు టి-లీ ఆధీనంలో ఇబ్బంది కలిగిందని చూపించడానికి ఏమీ లేదు, ఎందుకంటే అటాచ్మెంట్ చాలా ఆలస్యంగా వచ్చింది. అయితే 1948 జూన్ 30వ తేదీ తర్వాత 20వ అధికరణ

ప్రకారం ఆదివాసీలుగా తమ ఆధీనంలోకి వచ్చిన వారిని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి ముందు వారిని ఖాళీ చేయించాల్సిన బాధ్యత ప్రతివాదులపై ఉందని గోయల్ వాదించారు. అయితే బ్రిజ్ బాన్స్ కిశోర్ మాత్రం 1356ఎఫ్ సంవత్సరంలో తాము ఆక్రమణదారులుగా నమోదైనట్లు చూపించినప్పుడు సమాధానాలు ఇచ్చిన ప్రతివాదులు తగినంత కృషి చేశారని పేర్కొన్నారు. ఆ భూములు తన క్లయింట్ల ఆధీనంలో లేవని ఒప్పుకోకపోయినా స్వాధీనం చూపించాల్సిన అవసరం లేదని వాదిస్తున్నారు.

ఎలిమినేషన్ ఇంతకు ముందు జరిగి ఉండేది కాదని పైన చెప్పాం. జూలై 1, 1949. 1949 జూలై 1 న అంబా ప్రసాద్ కు స్వాధీనం ఇచ్చినట్లు దఖలనామాలు చూపిస్తున్నాయి. అప్పీలుదారుకు సంబంధించినంత వరకు, ఆ తేదీకి ముందు అతని ఆధీనంలో లేదు మరియు 1356 ఎఫ్ కోసం ఖాస్రా సమాధానం ఇచ్చిన ప్రతివాదులు 'ఖాబిజ్' (స్వాధీనంలో ఉన్నారు) అని చూపిస్తుంది. ఈ వ్యాజ్యం స్వాధీనానికి సంబంధించినదని, రూల్ 183 ప్రకారం గడువు ఇవ్వలేదని వాదించారు. ఏ సమయంలోనూ అలాంటి అభ్యంతరాలు వ్యక్తమైనట్లు కనిపించడం లేదు. ఏదేమైనా ఆ తేదీ పరిమితిని లెక్కించడానికి మాత్రమే ఉపయోగపడుతుంది తప్ప అంబా ప్రసాద్ విషయంలో అలాంటి బార్ ఏదీ లేదు.

కాబట్టి కౌలుదారుగా, ఉప కౌలుదారుగా కాకుండా 'ఖాబిజ్'గా నమోదు చేయబడిన వ్యక్తి నిర్మూలన చట్టంలోని సెక్షన్ 20 ప్రయోజనాన్ని పొంది, అద్రావస్తుడిగా హక్కులు పొందగలడా అనేది అసలు వివాదం. ఈ దశలో 20వ అధ్యాయం యొక్క మెటీరియల్ భాగాలను సెట్ చేయడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది:

20. ప్రతి వ్యక్తి-

(a) * ****

(బి) ఆక్రమణదారుగా తిరిగి నియమించబడ్డాడు-

(i) యు.పి. ల్యాండ్ రెవిన్యూ చట్టం, 1901 లోని సెక్షన్లు 28 మరియు 33 కింద తయారు చేయబడిన 1356 ఎఫ్ యొక్క ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలో ఏదైనా భూమి (సెక్షన్ 16 వర్తించే భూమి లేదా భూమి మినహా) లేదా సెక్షన్ 27 లోని సబ్ సెక్షన్ (!) లోని క్లాజ్ (సి) కింద దానిని తిరిగి పొందడానికి అర్హత పొందిన తేదీకి ముందు తేదీలో ఉన్నవారు. కౌలు (సవరణ) చట్టం, 1947, లేదా

(ii) * ***"

భూమి యొక్క అధివాసి అని పిలువబడుతుంది మరియు ఈ చట్టం యొక్క నిబంధనలకు లోబడి, దానిని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి లేదా నిలుపుకోవడానికి హక్కు కలిగి ఉంటుంది.

వివరణ I- క్లాజ్ (బి)లో పేర్కొన్న వ్యక్తిని 1948 జూన్ 30 తరువాత భూమి నుండి ఖాళీ చేయించినప్పుడు, అతను ఏ ఉత్తర్వు లేదా ఆజ్ఞలో ఏదైనా ఉన్నప్పటికీ, అతను భూమిని తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి అర్హత ఉన్న వ్యక్తిగా పరిగణించబడతాడు.

వివరణ II: క్లాజ్ (బి)లో పేర్కొన్న రికార్డులలో ఏదైనా నమోదు యు.పి. ల్యాండ్ రెవెన్యూ చట్టం, 1901 యొక్క నిబంధనల ప్రకారం లేదా దాని ప్రకారం చెల్లించిన తేదీకి ముందు సరిదిద్దబడినట్లయితే, ఆ క్లాజు యొక్క ప్రయోజనాల కోసం ఆ విధంగా సరిదిద్దబడిన నమోదు వర్తిస్తుంది.

వివరణ III- వివరణ II యొక్క ఉద్దేశ్యాల కొరకు, రికార్డులలో ఏవైనా దిద్దుబాటు అవసరమయ్యే సమర్థవంతమైన కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు లేదా డిక్రీ ఆ తేదీకి ముందు చేయబడినట్లయితే మరియు రికార్డుల్లో దిద్దుబాటు చేర్చబడనప్పటికీ అది అంతిమంగా మారినట్లయితే, ఒక నమోదును గడువు తేదీకి ముందు సరిదిద్దినట్లుగా పరిగణిస్తారు.

వివరణ IV- ఈ సెక్షన్ యొక్క ప్రయోజనాల కొరకు ఏ భూమికి సంబంధించి "ఆక్రమణదారుడు" అనేది 1356 ఫాస్లీ సంవత్సరంలో భూమికి మధ్యవర్తిగా లేదా దానిలో ఏదైనా వాటాగా అర్హత కలిగిన వ్యక్తిని చేర్చదు."

ఈ విభాగం యొక్క స్కీమ్ ఇప్పుడు గమనించవచ్చు. ఈ సెక్షన్ సాధారణంగా చెప్పాలంటే, కొంతమంది వ్యక్తులను (వనభూములు లేదా సెక్షన్ 16 వర్తించే భూములు కాకుండా) "ఆక్రమణదారులు"గా "నమోదు" చేస్తారు మరియు 1952 జూలై 1 న అప్పగించిన తేదీ తర్వాత వాటిని నిలుపుకోవడానికి లేదా తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి హక్కు కలిగి ఉంటారు. అటువంటి వ్యక్తులకు మధ్యవర్తి (వివరణ IV) చేర్చబడరు. అటువంటి వ్యక్తులు 1356 ఎఫ్ 0-7-48 నుండి 30-6-49 వరకు ఖస్రా లేదా ఖతౌనిలో నివాసితులుగా నమోదు చేయబడాలి. అటువంటి వ్యక్తి ఆధీనంలో ఉంటే దానిని కొనసాగించండి. 1948 జూన్ 30 తర్వాత ఆయనను పదవి నుంచి తొలగిస్తే ఏ ఉత్తర్వు లేదా డిక్రీలో ఉన్నా తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి ఉంటుంది. కల్పన ద్వారా అటువంటి వ్యక్తులు తిరిగి స్వాధీనాన్ని పొందడానికి అర్హులని భావిస్తారు (వివరణ 1). 1356 ఎఫ్ యొక్క ఖస్రా లేదా ఖతౌని రికార్డులో ప్రాధాన్యత ఇవ్వబడింది మరియు జూన్ 30, 1948 నాటి దత్తం రేఖ. ఈ రెండు డాక్యుమెంట్లలో 'ఎంట్రీ' యొక్క ప్రాముఖ్యత II మరియు III వివరణల నుండి మరింత స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మునుపటి ప్రకారం, 0-7-52 తేదీకి ముందు ఎంట్రీని సరిచేసినట్లయితే, సరిదిద్దబడిన ఎంట్రీ అమలులో ఉంటుంది మరియు రెండవ దాని కింద దిద్దుబాటుకు ఆదేశిస్తూ సమర్థవంతమైన కోర్టు యొక్క ఉత్తర్వు లేదా డిక్రీ వెస్టింగ్ తేదీకి ముందే చేయబడి, ఆర్డర్ లేదా డిక్రీ ఫైనల్ అయినట్లయితే, ఎంట్రీని సరిదిద్దినట్లుగా భావిస్తారు (వాస్తవానికి సరిదిద్దబడనప్పటికీ). ఇలా రెండు డేట్ లైన్లు ఉన్నాయి. అవి జూన్ 30, 1948 మరియు జూలై 1, 1952, మరియు ఆదివాసి అనే బిరుదు 1356 ఎఫ్ సంవత్సరానికి ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలోని ఎంట్రీలపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

సమాధానమిచ్చే ప్రతిస్పందకులు పై పరీక్షలను సంతృప్తి పరుస్తారా లేదా అని నిర్ణయించడానికి ముందు, 'ఆక్రమణదారుడు' మరియు 'రికార్డ్ చేయబడ్డ' అనే పదాల అర్థం ఏమిటో మనం పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. 'ఆక్రమణదారుడు' అనే పదాన్ని చట్టంలో నిర్వచించలేదు. ఖాస్రా స్వాధీనాన్ని మరియు ఆనందాన్ని నమోదు చేస్తుంది కాబట్టి 'ఆక్రమణదారుడు' అనే పదానికి భూమిని కలిగి ఉన్న వ్యక్తి లేదా నిజమైన ఆనందం అని అర్థం. అయితే, ఖాస్రా యజమాని, కౌలుదారు, ఉప-అద్దెదారు మరియు వాస్తవ ఆధీనంలో ఉన్న ఇతర వ్యక్తిని పేర్కొనవచ్చు. ఆక్రమణదారుడు అంటే వాస్తవ ఆధీనంలో ఉన్న వ్యక్తి అని అర్థం అయితే, యజమాని మరియు కౌలుదారు మధ్య, మరియు ఒక అద్దెదారు మరియు ఉప-అద్దెదారు మధ్య మరియు అతనికి మరియు "దవేదార్ ఖాబిజ్" గా వ్యాఖ్యల కాలమ్ లో నమోదు చేయబడిన వ్యక్తికి మధ్య దవేదార్ ఖాబిజ్ ఆక్రమణదారులు అని స్పష్టమవుతుంది. మధ్యవర్తులందరినీ తొలగించే విభాగాన్ని అర్థం చేసుకోవడానికి ఇదొక్కటే తార్కిక మార్గం. సెక్షన్ నిర్దేశించిన పద్ధతిలో తప్ప హక్కులను నిర్ణయించలేకపోతే, ఎంట్రీలను నాలుగు వివరణల ద్వారా వివరించినట్లుగా భావించాలి. వివరణల వెలుగులో సరైన వ్యక్తిని కనుగొన్న తర్వాత, ఆ వ్యక్తి జూలై 1, 1952 తరువాత, అతను ఆధీనంలో ఉంటే లేదా జూన్ 30, 1948 తరువాత బహిష్కరించబడి ఉంటే, ఆ వ్యక్తి అధివాసిగా కొనసాగుతాడు. 1948 జూన్ 30 తర్వాత ఆయనను ఖాళీ చేయించినట్లయితే "దీనికి విరుద్ధంగా ఏదైనా ఉత్తర్వు లేదా ఆజ్ఞ ఉన్నప్పటికీ అతను తిరిగి స్వాధీనం చేసుకోవడానికి అర్హుడు. ఈ విధంగా 'ఆక్రమణదారుడు' అనే పదం ఆక్యుపెన్సీ మరియు ఆనందాన్ని సూచిస్తుంది. మధ్యవర్తిత్వ స్వాధీనము, (మధ్యవర్తిత్వ యజమాని తరపున తక్షణ యజమాని కలిగి ఉన్న చోట తప్ప) ఎటువంటి ప్రయోజనము లేదు. ఈ విధంగా భూములు వదిలేసినప్పుడు ఆక్రమణకు గురైన వారికి కూడా గుర్తింపు లభిస్తుంది. ఈ సెక్షన్ 1356 ఎఫ్ యొక్క ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలోని రికార్డులను ఆమోదించడం ద్వారా లేదా జూలై 1, 1952 కంటే ముందు దానిని సవరించడం ద్వారా

వివాదాస్పద స్వాధీనంపై విచారణలను తొలగిస్తుంది. 1948 జూన్ 30 నుంచి 1952 జూన్ 30 మధ్య నాలుగేళ్లలో ఇలాంటి వివాదాలన్నీ పరిష్కారమవుతాయని భావించారు.

అయితే, 1356 ఎఫ్ లో స్వాధీనం రుజువు చేయాలా వద్దా అనే అంశంపై అలహాబాద్ హైకోర్టుకు, బోర్డు ఆఫ్ రెవెన్యూకు మధ్య కొంతకాలంగా భిన్నాభిప్రాయాలు వ్యక్తమయ్యాయి. ఎగువ గంగా షుగర్ మిల్స్ లిమిటెడ్ కేసులో సెక్షన్ 20 ఈ కోర్టు ముందుకు వచ్చింది. ఖలీల్-ఉల్-రెహ్మాన్ మరియు ఇతరులు లాలా నానక్ చంద్ యొక్క కరెక్ట్ నెస్ వర్సెస్. 1356 ఎఫ్ లో ఆ సంవత్సరంలో స్వాధీనం లేకుండా కేవలం ప్రవేశం ఉంటే సరిపోతుందని యుపి రెవెన్యూ బోర్డు సవాలు చేసింది. ఈ కోర్టు ఈ ప్రశ్నను నిర్ణయించకుండా దానిని తెరిచి ఉంచింది. ఆ తర్వాత అలహాబాద్ హైకోర్టు రామ్ దులార్ సింగ్ ఫుల్ బెంచ్ తీర్పుతో పాటు మరో వి.బాబు సుఖ్ రామ్ తదితరుల తీర్పుతో సహా పలు తీర్పుల్లో నానక్ చంద్ విషయంలో మునుపటి అభిప్రాయాన్ని సమర్థించింది. బోర్డ్ ఆఫ్ రెవెన్యూ, యుపి ఇన్ ఎల్ భా/ సింగ్ వి. నానక్ చంద్ కేసు నుండి భోప్ మరియు మరొకటి ఈ క్రింది భాగాన్ని స్పష్టంగా ఆమోదించారు:-

సెక్షన్ 20లోని క్లాజులు (బి) (1), (బి) (2) 1356 ఎఫ్ సంవత్సరంలో వాస్తవ స్వాధీనానికి రుజువు అవసరం లేదని మాకు అనిపిస్తుంది. వారికి కావలసిందల్లా 1356 ఎఫ్ లోని ఖాస్రా లేదా ఖతౌనిలో ఒక వ్యక్తి పేరును నివాసిగా నమోదు చేయడం. ఆ సెక్షన్ లోని మాటలు స్పష్టంగా ఉన్నాయి. (1356 ఎఫ్ లో ఖస్రా లేదా ఖతౌనిలో నివాసిగా నమోదు చేయబడిన ప్రతి వ్యక్తి). ఈ పదాలు "ఎల్ 356 ఎఫ్ లో నివసించిన ప్రతి వ్యక్తి" కాదు: "1356 ఎఫ్ సంవత్సరంలో నివాసిగా నమోదు చేయబడిన మరియు ఆ సంవత్సరంలో స్వాధీనంలో ఉన్న ప్రతి వ్యక్తి" అనే పదాలు కాదు. సెక్షన్ లో లేని పదాలను పరిచయం చేయడానికి వారెంట్ లేదు. వివరణ II లో పేర్కొన్న దాని ద్వారా ఈ నిర్ధారణ బలపడుతుంది".

సుగ్రీవ వర్సెస్ ముఖి మొదలైన రెవెన్యూ బోర్డు. కూడా అదే అభిప్రాయాన్ని అవలంబించింది. సుదీర్ఘకాలంగా కొనసాగుతున్న కేసుల దృష్ట్యా ఈ ప్రశ్నను పునఃప్రారంభించడానికి ఎలాంటి సమర్థన కనిపించడం లేదు. అందువల్ల రెవెన్యూ బోర్డు నిర్ణయం సరైనదే. అప్పీల్ విఫలం అవుతుంది మరియు ఖర్చులతో కొట్టివేయబడుతుంది. ఒక సెట్ వినికిడి రుసుము.

అప్పీల్ కొట్టివేయటమైనది.